

نماینده ویژه وزیر کار:

خبرهای خوش برای کارگران فولاد در راه است

نماینده ویژه وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی در رسیدگی به امور بنگاه‌های مشکل‌دار از پیگیری وضعیت کارگران بازداشت‌شده هفت‌تپه و دستور وزیر کار برای آزادی تمام کارگرانی که در جریان پیگیری حقوق و مطالبات خود بازداشت شده‌اند، خبر داد و گفت: هفته آینده خبرهای خوشی برای کارگران گروه ملی فولاد خواهیم داشت.

کریم یآوری در گفت‌وگو با ایسنا اظهار کرد: حسب تاکید وزیر کار، هر کارگری که برای حقوق و دستمزد قانونی خود اعتراضاتی داشته، وزارت کار خود را به پیگیری امور مربوط به آنها و رفع هر گونه بازداشتی‌ها در جریان اعتراضات مرتبط به حقوق و دستمزد و مزایای قانونی کارگران ملزم می‌داند و پیگیری‌های لازم را در این خصوص به عمل خواهد آورد.

وی افزود: موضوع بازداشت کارگران نیشکر

هفت‌تپه نیز در دستور کار و پیگیری وزیر کار

است و امیدواریم با همراهی و مساعدت مسئولان

استانی این مشکل هر چه سریع‌تر برطرف و

کارگران بازداشت‌شده آزاد شوند.

مدیرکل دفتر پایداری مشاغل وزارت تعاون،

کار و رفاه اجتماعی با اشاره به واریز سومین حقوق

معوق کارگران نیشکر هفت‌تپه گفت: سومین

حقوق معوق کارگران شرکت کشت و صنعت

هفت‌تپه نیز سه‌شنبه ۱۱ شب به حساب‌های

آنها واریز شده و کارگران تنها یک ماه بابت

حقوق طلب دارند. روز گذشته نیز احوال کردن

کارخانه توسط کارگران انجام گرفته و با بازداشت

و استحصال شکر و فروش آن، حقوق کارگران

به‌روزرسانی خواهد شد.

یآوری با اشاره به مشکلات کارگران گروه ملی

فولاد اظهار کرد: وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی

دستور پیگیری و حل و فصل مشکلات گروه ملی

فولادهاوز را صادر کردند که با اقدامات انجام شده

دوماه از سه ماه حقوق معوق کارگران فولاد به

حساب آنها واریز شده و با ورود مواد اولیه از جمله

بیلت و شمش فولاد طی روزهای آینده، تولید

کارخانه با همت و تلاش کارگران فولاد اهواز در

هفته آتی از سر گرفته خواهد شد.

مقام ارشد کارگری:

تصمیمی برای ورود به دستمزد سال آینده نداریم

نایب رئیس کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران اولویت کارگران را تامین معیشت دانست و گفت: تازمانی که به خواسته نمایندگان کارگران جامه عمل پوشانده نشود، وارد پرونده دستمزد سال آینده نخواهیم شد و دولت و کارفرمایان می‌توانند با هم جلسه بگذارند.

ناصر چمنی در گفت و گو با ایسنا گفت: در حالی که به پایان سال چند ماه بیشتر نمانده، شورای عالی کار کمترین اهمیتی به خواسته و مطالبات کارگران و نمایندگان آنها نداشته، در صورتی که طبق همان قانون کاری که مدام از آن می‌زنند شورای عالی کار باید ماهانه یک جلسه تشکیل بدهد.

وی ادامه داد: مهم‌ترین و حیاتی‌ترین موضوع امروز کارگران، معیشت است و وقتی کارگران نان نداشته باشند به فکر تامین اجتماعی و مشکلات اقتصادی هم نخواهند بود بنابراین معتقدم تا زمانی که تکلیف جلسات برگزار نشده شورای عالی کار مشخص نشود وارد مباحث مزد ۹۸ نخواهیم شد و کارفرمایان و دولت می‌توانند با هم جلسه بگذارند.

نایب رئیس کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران تاکید کرد: شرعیتمداری در اولین روز حضور در وزارتخانه با تشکل‌های کارگری جلسه گذاشت، صبح‌های آنها را شنید و گفت که برای ترمیم مزد و معیشت کارگران برنامه دارد و ما منتظر برنامه‌ها هستیم. این در حالی است که تنها یک جلسه شورای عالی کار برگزار شده و ماه گذشته هیچ جلسه‌ای نداشته‌ایم و ماه آذر هم روبه پایان است. ما با مشاوران وزیر کاری نداریم اما از وزیر کار می‌خواهیم تکلیف جلسات شورای عالی کار را روشن کند و امیدواریم تحت القانات مشاوران یا برخی افراد قرار نگرفته باشند و مستقل عمل کنند.

چمنی افزود: متأسفانه اقلام مصرفی و ضروری خانوارهای کارگری روز به‌روز در حال افزایش است و کم‌کارگران زیر بار هزینه‌ها خم شده و جز خدا هیچ‌کسی فریادرس کارگران نیست.

سخنرانان همایش مبارزه با فساد در دانشگاه تهران:

جامعه نابرابر، استعداد فسادپذیری دارد

شبهه سلطه غیرمسلم بر امور مسلمانان را ایجاد می‌کند» دیدم که ایشان افقی را باز کرد که می‌توان درباره آن صحبت کرد. مسأله سلطه، مسأله‌ای تخصصی در دانش توسعه است. مومنی با اشاره به خطابه‌ای که پس از آن اظهار نظر برای یزدی نوشته، گفت: در آنجا از ایشان بابت حساسیتی که به مسأله سلطه داشت، سیاست‌گذاری کردم و گفتیم آن سیستمی که شما را تغذیه اندیشه‌ای می‌کند، نارساست یا شاید هم نتوانند بوده و شما به آن اعتنای بایسته‌ای نمی‌کنید. در سطح نظری، مواجهه با مسأله سلطه از دو زاویه صورت‌بندی شده، یکی از زاویه طرف سلطه‌گر که به آن نظریه امپریالیسم گفته می‌شود و دیگری از ناحیه طرف تحت سلطه است که به آن نظریه‌های وابستگی می‌گویند. مومنی افزود: اشاره کردم که فصل مشترک تمام متفکران این دو گروه این است که مناسبات مبتنی بر سلطه از دل شرایط نابرابر در قدرت، ثروت، منزلت و اطلاعات بیرون می‌آید.

حکومت یک دست یعنی

حکومتی با ساختار توزیع نابرابر

وی ادامه داد: وقتی آقای یزدی و همفکرانش نگران مسأله سلطه هستند اما به سراغ سپین‌تاپیکام می‌روند، دلایل این است که راجع به عدالت اجتماعی فهمی بایسته ندارند. در ادامه نیز گفتیم از منظر اقتصاد سیاسی توسعه در ایران، ما با تقدم امر سیاسی روبه‌رو هستیم. اگر کسی بخواهد به ثروت دست پیدا کند، باید خودش را به قدرت نزدیک کند.

همچنین گفتیم اینکه توزیع قدرت در ایران عادلانه باشد یا نباشد، اختیارش در دست شورای نگهبان است. این اقتصاددانان افزود: در نهایت اجمال به آنها گفتم، شما در دوره احمدی‌نژاد شاهدان بودید و می‌گفتید حکومت را یک دست کردید. گفتیم از نظر ما حکومت یک‌دست یعنی حکومتی با ساختار توزیع به شدت نابرابر، یعنی اینکه بسیاری از صاحب‌صلاحیت‌ترین انسان‌ها به صرف اینکه در یک مجموعه قرار نمی‌گیرند، حذف می‌شوند. گفتیم ایران در آمار فساد در دنیا، سقوط هشتاد رتبه‌ای را تجربه کرد. در دوره ایشان ما سالی را تجربه کردیم که تنها ۷ کشور دنیا از ایران فاسدتر بود و چقدر غم‌انگیز است که فرصت صورت‌بندی دقیق آن هم پیش نمی‌آید.

مناسبات مبتنی بر سلطه از دل شرایط نابرابر بیرون می‌آید

وی در بیان خاطرات با اشاره به موضوع سپین‌تاپیکام گفت: به عنوان یک شهروند دیدم که این طرز برخورد هیچ نسبتی با فهمی که بزرگان از اسلام داشتند، ندارد اما چون شیخ محمد یزدی به عنوان یکی از اعضای شورای نگهبان، بعد از اینکه این ماجرا سروسا کرد، توضیحی ارائه داد و گفت که «این مسأله

کردم به گزارشی که مرکز پژوهش‌های مجلس در مهر سال ۹۲ منتشر کرده بود که در آن عملکرد دوره احمدی‌نژاد را با دوره خاتمی مقایسه کرده بودند. من تنبیه به سراغ ماجرای وابستگی به دنیای خارج برای خلق ارزش افزوده رفتم و نامش را وابستگی‌های ذلت‌آور به دنیای خارج گذاشتم که نشان می‌داد در زمان احمدی‌نژاد برای دستیابی به هر واحد رشد اقتصادی در مقایسه با دوره خاتمی، پنج برابر بیشتر پول هزینه‌شده است یعنی صریح‌ترین و بی‌سابقه‌ترین عمق‌یابی وابستگی‌های ذلت‌آور به دنیای خارج، به دست کسانی بوده که گمان می‌بردند، حکومت را یک‌دست کردند. این استاد دانشگاه ادامه داد: البته یقین دارم که هیچ کدام از اعضای شورای نگهبان تمایل نداشته‌اند میزان از فساد این حجم از ناکارآمدی در یک دوره زمانی محدود در ایران شیوع پیدا کرده و ابعاد وابستگی‌های ذلت‌آور به دنیای خارج هم تا این اندازه افزایش پیدا کند. طنز تلخ ماجر این است که کسانی ایران را وابسته به دنیای خارج کردند که رادیکال‌ترین شعارها را هم در برابر آن می‌دادند و این موضوعی بسیار مشکوک است و امیدوارم به رفتارهای آن دولت به شکل عادلانه‌ای رسیدگی شود.

پس از دوران جنگ، گرایش

به فسادپذیری افزایش یافت

محمدالمجوبه عنوان دیگر سخنران همایش «مبارزه با فساد در ایران؛ نظام‌مند یا موردی؟» گفت: فکر می‌کنم که عمده نگاه‌ها به فساد باید از منظر «عرضه فساد» باشد. منظورم از عرضه فساد مجموعه شرایطی است که واجد فرصت‌های فسادآلوده هستند؛ عواملی مانند فقدان نظارت، جامعه مدنی، فضای دموکراتیک درون دولت، عدم گردش سالم نخبگان و... بسیار مهم هستند که بر طرف عرضه فساد تأثیر می‌گذارند. اما ضمن اهمیت بسیار زیاد طرف عرضه فساد، این موضوع بحث من نیست. وی افزود: بحث من طرف «تقاضای فساد» است. به عبارت دیگر اگر فرصت‌های فسادآلود در دسترس افرادی قرار دارد، آن افراد تا چه اندازه فسادپذیرند و به چه میزان فسادگرایند؟ تصور می‌کنم در دهه‌های اخیر و به ویژه پس از جنگ

مومنی: در دوره آقای احمدی‌نژاد که ما دچار یک جهش در درآمدهای نفتی خود بودیم، در یک افق میان مدت، رتبه ایران در آمار فساد در دنیا، سقوط هشتاد رتبه‌ای را تجربه کرد. در دوره ایشان ما سالی را تجربه کردیم که تنها ۷ کشور دنیا از ایران فاسدتر بود

تحمیلی به این سو، نسبت فسادپذیران به فسادگرایان در کلیت جامعه ما، عم از توده‌ها و نخبگان، روبه افزایش گذاشته و در درون افرادی که به در جات گوناگون فسادپذیرند، گرایش به فسادپذیری افزایش یافته و گرایش به فسادگریزی در مقایسه با گذشته کمتر شده است. وی بیان کرد: نکته دیگر این است که باید ریشه اصلی فساد را در نابرابری‌های می‌تواند از طریق کارشناس اقتصادی با اشاره به آنچه «غبار» می‌نامید، ادامه داد: اگر غبار نتوانند «ما» شوند و اگر نتوانند منافع خود و موقعیتی را که می‌طلبند از طریق منافع جمعی دنبال کنند، ناگزیرند آنچه را که می‌خواهند از طریق کنش فردی و تحقق منافع شخصی‌شان به دست آورند و در واقع تلاش می‌کنند آن هویتی را که نمی‌توانند از راه شورا، تشکل، حزب یا تشکل‌گیری جمعیت‌های آزاد و... به دست آورند، از راه کسب و کار، کارآفرینی و ادامه تحصیل و... کسب کنند. بنابراین، یکی از پایانه‌های محتمل هل دادن افراد به سمت کنش فردی، روی آوری آنها به فساد اقتصادی است.

در ایران امکان مهار

فساد اقتصادی را نداریم

وی بیان کرد: دومین عامل را باید در روانشناسی اجتماعی نخبگان طبقه سیاسی مسلط جستجو کنیم. بسیاری از کسانی که در سال‌های اخیر، در رده‌های گوناگون پست و مسئولیت بودند، در واقع جزو نیروهای انقلابی بودند که عمری را در راه مبارزه با جنگ سپری کردند و برای تحقق منافع عمومی،

هزینه‌های شخصی پرداختند. یک ایدئولوژی هم در این سال‌ها به وجود آمده که می‌گوید برای آنکه وضع جامعه خوب شود، باید منافع فردی خود را دنبال کنید. با این ایدئولوژی وجدان معذب انقلابیونی که در راه منافع عمومی هزینه پرداختند، در استفاده از منافع فردی تسکین‌پیدامی‌کند.

مالجو گفت: سومین حوزه اخلاقیات است که بسیار کوتاه‌دیده‌ها آن می‌گویند که امروز ما اشاعه سیستماتیک و نظام‌مند اخلاقیات در گرایانه در جامعه هستیم. بنابراین همان ایدئولوژی که در مورد قبلی برای نخبگان وجود داشت و می‌گفت «اگر دل در گرو می‌تواند منافع جامعه داری، منافع فردی خود را پیگیری کن» برای توده‌ها نیز وجود دارد. خود انقلاب سمبل بزرگ‌ترین نوع کنش جمعی است. بنابراین یکی از پایانه‌ها در پیگیری منافع شخصی، اگر طرف عرضه‌اش مشخص باشد، فساد اقتصادی است. وی گفت: مادامی که فضای سیاسی ما دموکراتیک نشود و اخلاقی فردگرایانه که محصول پروژه‌های سیاسی است، از بین نرود ما در ایران امکان مهار فساد اقتصادی را نداریم.

نئولیبرالیسم پروژه‌های جهانی برای کنترل دنیاست

حسین راغفر نیز در همایش «مبارزه با فساد در ایران؛ نظام‌مند یا موردی؟» گفت: باید ریشه اصلی فساد را در نابرابری‌های ناموجه و ساختاری جستجو کرد؛ نابرابری‌هایی که فقط در حوزه اقتصادی جستجو نمی‌شود، بلکه نابرابری‌ها و تصمیماتی در نظام تصمیم‌گیری است که منجر می‌شود افراد از موقعیت‌های بسیار نابرابری برخوردار باشند. بنابراین علت اصلی فساد را اگر نابرابری توضیح دهیم، این مسأله به وجود می‌آید که چه عواملی باعث نابرابری‌ها هستند.

وی تصریح کرد: گروهی وقتی که جنگ تمام شد، گفتند اقتصاد با ۳۰ درصد ظرفیت خود کار می‌کند و عامل ۷۰ درصد معطل ماندن را در «دولتی بودن» دیدند و راه حل این مشکل را سپردن تمامی امور به دست بازار دانستند. این اقتصاددانان گفت: بنابراین گفتیم که از سه دهه گذشته تاکنون حاکم شده، بحث بازاری کردن همه پدیده‌های اجتماعی - اقتصادی و حیات فردی و جمعی ما را دنبال می‌کند. اصلی‌ترین مولفه تحول سه دهه گذشته را باید در حاکمیت تفکر خاصی در حوزه اقتصاد جستجو کرد آن تفکر نئولیبرالیسم است که نه تنها تداوم لیبرالیسم نیست، بلکه پروژه‌های جهانی برای کنترل دنیاست که مولفه‌های آن متعدد بوده و یکی از آنها اقتصاد بازار آزاد است.

وی بیان کرد: از جمله اولین اقداماتی که بلافاصله پس از پایان جنگ انجام گرفت، حذف یارانه‌ها در حوزه مسکن بود که به زمین‌آرزان و پرداخت‌یارانه به مصالح پرداخت می‌شد. از این رو، بلافاصله قیمت مسکن بالا رفت و بعد از آن یارانه‌های کالاهای اساسی حذف شدند که منجر به بالا رفتن هزینه‌های زندگی مردم شد. چنین اقداماتی بخشی از عوامل نابرابری‌ساز در اجتماع است. وقتی هزینه‌ها بالا رفتند و دستمزدها

مالجو: یک ایدئولوژی در سال‌های پس از جنگ به وجود آمده که می‌گوید برای آنکه وضع جامعه خوب شود، باید منافع فردی خود را دنبال کنید. با این ایدئولوژی وجدان معذب انقلابیونی که در راه منافع عمومی هزینه پرداختند، در استفاده از منافع فردی تسکین پیدا کرد

به تناسب آن رشد نکردند، نابرابری‌ها افزایش پیدا کرد و بعد به تدریج خصوصی‌سازی‌ها وارد عرصه کلان شد و همه اینها به نام مقابله با فساد صورت گرفت که دولتی بوده است. وی گفت: تنها مسأله، سلطه سرمایه‌های تجاری نیست بلکه علاوه بر آن، شاهد رشد بانک‌های خصوصی هستیم که این خود باعث نابرابری می‌شود. با توجه به درآمدهای محدود یک جامعه، بانک‌های خصوصی خود منشأ بسیاری از نابرابری‌ها هستند.

رشد نابرابری‌ها منجر به رشد کینه در دل قربانیان می‌شود

راغفر افزود: یکی از پدیده‌های ذاتی تاریخ ۱۰۰ ساله اخیر اقتصاد ایران، رشد نابرابری‌هاست که منجر به رشد کینه و بددلی در دل قربانیان می‌شود. اینها باعث می‌شود که یک جامعه هیچ‌گاه احساس همدلی و وحدت نکند. گروه‌هایی که حتی در طبقه متوسط هستند، نگاه بدبینانه‌ای نسبت به هم دارند و این گسستگی ناشی از نابرابری‌ها در جامعه، محصول نظام تصمیم‌گیری در کشور است. در مواجهه با پدیده فساد سه گفتمان مشخص وجود دارد که یکی مدرنیتره کردن، دیگری اقتصادی کردن و سومی سیاسی کردن است. وی گفت: بلافاصله بعد از جنگ شاهد تغییر ایدئولوژی در جامعه هستیم که این ایدئولوژی عملاً روحیه فردگرایی در جامعه را تشویق می‌کند و از نظامیان دعوت می‌کند به عنوان گروه‌های صاحب قدرت در حوزه ثروت مشارکت کرده و از مواهب آن برخوردار شوند. این ایدئولوژی باعث شده تا امروز شاهد حضور نظامیان در عرصه اقتصاد باشیم که یکی از معضلات اساسی اقتصاد در جامعه است و مادامی که این مسأله مرتفع نشود شاهد اصلاح فساد در جامعه نخواهیم بود.

این اقتصاددان ادامه داد: فساد طور ذاتی یک هسته ذاتی ندارد. فساد به خودی خود عامل نابرابری نیست، بلکه محصول نابرابری‌ها است. البته زمانی که شکل می‌گیرد، خودش موجب فسادهای دیگری می‌شود. مردم‌پیری تأمین قوت خودکلیه و خون خود را می‌فروشد. پیمامدهای آن به اشکال تکان‌دهنده‌ای در حال شکل‌گیری است که مهم‌ترین آنها مهاجرت است که احساس می‌کنند هیچ جایی اینجا ندارند و دنبال هر کشوری هستند که بروند.

وی گفت: در چنین شرایطی، نگاهی که به وجود آمده سامان‌بخش نیست، بلکه به تفرق منجر می‌شود که رشد ناامنی و خودکشی و خشونت‌های خانگی و طلاق از نتایج آن است. تعریفی از فساد وجود دارد که دچار اشکال است. گفته می‌شود فساد به معنای سوءاستفاده از فرصت‌های بخش عمومی برای مصالح و منافع شخصی است. این تعریف با اینکه درست است اما تمامی بحث را در بر نمی‌گیرد. در واقع فساد بخش خصوصی و فساد کسانی که به نام بخش خصوصی جامعه و مردم را می‌چاپند، در نظر نمی‌گیرد از این رو، مافیاهای موجود در سیستم بانکی و خودرو و... خود به خود شکل نمی‌گیرند، بلکه تصمیمات نظام سیاسی مابه‌آن شکل می‌دهد.

